

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5C/558/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233084
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4112233084.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul.č.25, 811 09 Bratislava, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietal.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že bol účastníkom exekučného konania, v ktorom ako povinný vystupoval: C. J., R.. XX.X.XXXX, pričom v priebehu konania oprávnený navrhol zmenu exekútora, avšak exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o návrhu na zmenu exekútora až po uplynutí zákonnej lehoty 30 dní. K rozhodnutiu o návrhu na zmenu exekútora tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, čo je možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup vzniknutý nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote a tento postup bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu v celkovej výške 175 eur predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom s tým, že na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur. Zároveň si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 221,28 eura vychádzajúc z toho, že pri takýchto prieťahoch v konaní Ústavný súd SR priznával finančné zadosťučinenie vo výške cca 663,88 eura a za mesiac prieťahov to vychádza na 55,32 eura, pričom v exekučnej veci bol súd nečinný viac ako 138 dní.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada návrh zamietnuť, pričom vzniesol vo veci viaceré námietky týkajúce sa procesného postupu navrhovateľa a okrem toho namietal, že v konaní súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a ani žiadnym predchádzajúcim rozhodnutím nebola konštatovaná existencia prieťahov v konaní s tým, že pokiaľ malo ku škode dôjsť pred dňom 23.4.2009 tak vznáša námietku premlčania uplatneného nároku. Okrem toho namietal samotné vyčíslenie materiálnej škody ako aj nemajetkovej ujmy a keďže nebolo preukázané splnenie základných

zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č.514/2003 Z.z., tak považuje návrh za právne neopodstatnený. Potvrdil, že dňa 23.4.2012 mu od navrhovateľa boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom navrhovateľ bol vyzvaný na doplnenie týchto žiadostí, ale na výzvy nereagoval a žiadosti nedoplnil a teda neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody a z toho dôvodu nárok navrhovateľa nebol ani predbežne prerokovaný.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 5C/558/2012-52 zo dňa 16.6.2014 tak, že:
Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietla.
Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 5Co/646/2014-70 zo dňa 20.5.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, s návrhom na zmenu exekútora a uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 24Er/150/2007-16 zo dňa 23.2.2010, ZP č. 1/2014 pod Spr. 176/14 ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil, že:

V konaní vedenom pred Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 24Er/150/2007 bol dňa 14.10.2009 súdu doručený návrh na zmenu exekútora zo strany oprávneného a to vo veci oprávneného: Pohotovosť s.r.o. proti povinnému: C. J. o vymoženie sumy 27.440,-Sk s prísl.

Po zapožičaní spisu pôvodného súdneho exekútora JUDr. Milana Strieška k návrhu na zmenu exekútora a vyúčtovaní trov exekútora doručeným súdu dňa 27.1.2010 rozhodol vo veci vyšší súdny úradník uznesením č.k. 24Er/150/2007-16 zo dňa 23.2.2010 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 13.6.2014 a zo záveru znaleckého posudku č.1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave, založený na tunajšom súde pod Spr. 176/14, vyplýva, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu 30,76 eur, majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu 31,68 eur.

Podľa § 3 ods.1 písm. d/ Zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods.2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods.1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods.2 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods.1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods.1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods.8 Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom od 1.12.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods.9 Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom od 1.12.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované . Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Na základe doplneného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z.z. nie je dôvodný a preto ho zamietol.

Samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23.4.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ich na výzvu odporcu nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadosti a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania.

Odporca vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23.4.2009, avšak v tomto prípade bol návrh na zmenu exekútora podaný dňa 14.10.2009 a rozhodnutie súdu o tomto návrhu bolo doručené právnomu zástupcovi oprávneného tiež po uvedenom dátume a preto navrhovateľovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihliadnúť na námietku premlčania vznesenú odporcom.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnomu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote.

Je nesporné, že v ust. § 44 ods.8 Exekučného poriadku je uvedená lehota 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora a to od doručenia tohto návrhu.

Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu sp.zn. 5Co/646/2014 vyplýva, že odvolací súd zdôraznil, že v prípade, ak dôjde k nedodržaniu zákonnej lehoty stanovenej pre úkon súdu, vždy ide o nesprávny úradný postup.

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je osobitným zákonom upravujúcim podmienky a spôsob náhrady škody, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci. Nato, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Jenou zo základných podmienok zodpovednosti štátu je, aby bola škoda spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý verejnú moc vykonáva niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaným. Druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody

a samotnou škodu bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže, keď zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Aj keď uvedený zákon explicitne nedefinuje pojem nesprávny úradný postup, vo všeobecnosti za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania.

Z ustanovenia §9 ods.1 cit. zákona vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon a lebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné prietahy v konaní, ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. Nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napr. aj nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami vydané rozhodnutie správne či v ustanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora exekučným súdom po uplynutí zákonnej lehoty však samo o sebe nezakladá zodpovednosť štátu podľa zák.č. 514/2003 Z.z. okrem nesprávneho úradného postupu musia byť totiž splnené i ďalšie dva predpoklady, a to: vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a priama príčinná súvislosť medzi konaním exekučného súdu a samotnou škodou, resp. nemajetkovou ujmu, na preukázanie ktorých predpokladov zaťažuje dôkazné bremeno práve žalobcu.

Keďže v danej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu, súd sa zaoberal posúdením vzniku škody, jej preukázaním a príčinnou súvislosťou s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu.

Navrhovateľ v návrhu žiadal, aby mu odporca nahradil škodu vo výške 175,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 221,28 eur. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v prietahoch v konaní (nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, ale s omeškaním, hoci neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu konať nesústredene a so zbytočnými prietahmi.)

V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla navrhovateľovi škoda v žalovanej výške.

Podľa uvedenia navrhovateľa skutočná škoda - majetková škoda vo výške 175,- eur je škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou navrhovateľa:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70 eur
- na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur
- na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50eur.

Zároveň navrhovateľ žiadal aj nemajetkovú ujmu vo výške 221,28eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods.2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl.6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Nesprávny úradný postup je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného.

V príčinnej súvislosti s tým teda žiadal aj nemajetkovú ujmu vo výške 221,28 eur, ktorá podľa tvrdenia navrhovateľa predstavuje 55,32 eur mesačne za každý mesiac omeškania na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, ktorého rozhodnutia navrhovateľ uviedol v návrhu v častiach výroku o výške finančného zadosťučinenia. Túto sumu považoval za hodnotu majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou, za satisfakciu porušenia zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa. Mal za to, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 138 dní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a), d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 17 ods. 2 uvedeného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

Podľa § 17 ods. 3 uvedeného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje najmä s prihliadnutím na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 uvedeného zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 25 ods. 1 uvedeného zákona ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Z uvedeného je zjavné, že aj na prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorou je aj nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, sa podporne aplikujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd má za to, že škoda je skutočná majetková ujma.

V konaní navrhovateľ nepreukázal vznik škody (majetkovej ujmy). Vyúčtované režijné náklady navrhovateľa nemôžu byť považované za faktickú škodu, pretože sú vynakladané na celkovú podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Navrhovateľ je podnikateľský subjekt, náklady vynakladané v príčinnej súvislosti s realizáciou predmetu obchodnej činnosti nemožno považovať za škodu. Nie každý obchodný prípad podnikateľa musí byť ekonomicky výhodný. Podnikateľ znáša aj podnikateľské riziko - možnosť ekonomického neúspechu obchodných prípadov.

Navrhovateľ nepreukázal vznik týchto nákladov v celkovej výške 175 eur. Tvrdenie, že vynaložil určité náklady, nie je postačujúce. Navrhovateľ predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 ako dôkaz na preukázanie výšky škody, ale z uvedeného znaleckého posudku vyplýva iba toľko, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu 31,68 eur, t.j. ide len o paušalizovanú sumu bez riadneho preukázania skutočných nákladov navrhovateľa. Znalecký posudok, ktorý nebol vypracovaný v súdnom konaní, nemá charakter znaleckého posudku, ale iba listinného dôkazu. Zároveň tento dôkaz je pre rozhodnutie súdu za tohto skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení navrhovateľa, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia, či právne posúdenie.

Taktiež je v rozpore s dobrými mravmi požadovať tieto náklady v takmer 45 000 žalobách len z titulu správy pohľadávok prostredníctvom svojich zamestnancov, ktorí samozrejme dostávajú mzdu, a za udržiavanie a správu informačného systému, ktoré vyčíslil navrhovateľ len nejakou paušalizovanou

sumou bez riadneho preukázania. Navrhovateľ nepreukázal nielen výšku týchto nákladov, ale ani uvádzanú komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom.

Teda navrhovateľ nepreukázal tieto náklady, ani ich výšku.

Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena súd v tejto časti ohľadom majetkovej škody žalobný návrh zamietol, aj keď nebola súdom dodržaná lehota.

Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, navrhovateľ uviedol, že považuje to za satisfakciu za porušenie jeho zákonného nároku, absolútnu nemožnosť strateného času, čo vyvolalo u navrhovateľa neistotu, nedôveru v právo a rovnosť v spoločnosti, úzkosť, pocit frustrácie; zánik ďalších podnikateľských aktivít, spôsobenie neistoty v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Súd však s týmto nesúhlasí a považuje to za účelovú a špekulatívnu obranu navrhovateľa.

Dokonca navrhovateľ ani ničím nepreukázal údajné „následky“, ako je pocit úzkosti, frustrácie, neistoty,...

Ani nijako nešpecifikoval, či nekonkretizoval zánik podnikateľských aktivít. Nepresnil, ani nepreukázal, ako daná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy. (Je nepochybné, že navrhovateľ naďalej vykonáva svoju podnikateľskú činnosť.)

Súd poukazuje na to, že pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, ... sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže náhradu si uplatňuje právnická osoba. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. (30Cdo 675/2011)

Je však nepochybné, že rozhodnutie o zmene exekútora bolo vydané po viac ako 4 mesiacoch, hoci bola povinnosť súdu rozhodnúť do 30 dní.

Zákom bola teda garantovaná lehota 30 dní, ktorá nebola dodržaná, čím bola narušená právna istota navrhovateľa.

Navrhovateľ v dôsledku toho požaduje nemajetkovú ujmu, pričom s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR požaduje 55,32 eur za každý mesiac omeškania, pričom podľa jeho uvedenia omeškanie bolo viac ako 138 dní.

Všetky kritéria je potrebné vyhodnotiť nielen z hľadiska konania súdu, ale aj z hľadiska navrhovateľa a jeho právneho postavenia ako právnickej osoby.

Navrhovateľ si uplatňuje nemajetkovú ujmu.

Pojem ujma predstavuje ohrozenie subjektívnych občianskych práv a zároveň je aj jedným z predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti.

Nemajetková ujma je adekvátne, keď ide o stratu dôveryhodnosti, spochybnenie serióznosti a poctivosti ich konania (vrátane podnikateľských aktivít).

Ujma sa často stotožňuje so škodou, čo je nesprávne. Vzťah ujma - škoda ako pojmy netreba stotožňovať, nakoľko škoda sa preukazuje a ujma sa zdôvodňuje.

Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy je potrebné predovšetkým zohľadňovať:

- závažnosť a intenzita konania
- dosah konania, motívy konania
- úmysel konania
- dĺžka protiprávneho konania.

A zároveň podľa § 17 cit. zák. je potrebné zohľadňovať

- osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Právo na spravodlivý proces zaručuje článok 6 Dohovoru.

Podľa § 6 O.s.p., v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Podľa rozhodovania ESLP je nutné rozlišovať porušenie, pričom za najväčšie porušenie považuje sa čl. 5, a potom sa znižuje hodnota.

Podľa rozhodovacej praxe ESLP za každý rok nekonania, prieťahov na súde je nemajetková ujma cca 1000 eur, ale prihliada sa na to, že ten ktorý štát môže udeliť nižšiu satisfakciu a musí mať dva aspekty: 1. kompenzačný a 2. efektívny aspekt.

Je nutné rozlišovať hodnotu podľa trvania rokov, predmet sporu, či súd konal koncentrovane, správanie sa sťažovateľa/navrhovateľa, či zadáva priestor pre prieťahy v konaní, obtiažnosť veci.

V danom prípade je nesporné, že išlo o exekučnú vec, v ktorej súd mal rozhodnúť o žiadosti o zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu.

Súd však vo veci sp.zn. 24Er/150/2007 rozhodol po zákonom stanovenej lehote.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že existujú objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu za zmenu exekútora, pretože tieto návrhy boli podávané zo strany oprávneného hromadne do jednotlivých exekučných konaní a vzhľadom na zaťaženosť súdov nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Okresný súd Nitra, ktorý rozhodoval o návrhu za zmenu exekútora vo veci sp.zn. 24Er/150/2007 mal v roku 2009 celkový nápad do oddelenia Er 15 113 vecí, z čoho na spoločnosť Pohotovosť s.r.o. pripadalo 464 vecí a v roku 2010 bol nápad 14 879 vecí, z čoho na Pohotovosť s.r.o. pripadalo 370 vecí. V roku 2009 agendu Er vybavovalo 7 vyšších súdnych úradníkov a v roku 2010 6 vyšších súdnych úradníkov, ktorí museli rozhodovať nielen o návrhu oprávneného na zmenu exekútora ale v ďalších tisícoch veciach rozhodovali hlavne o žiadostiach na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ako aj o ďalších procesných návrhoch, ktoré sa vyskytujú v priebehu exekučných konaní a preto objektívne nemohli pri rozhodovaní o návrhoch na zmenu exekútora dodržať zákonnú lehotu 30 dní. Okrem toho uvedené návrhy na zmenu exekútora podávané oprávneným Pohotovosť s.r.o. boli viac ako diskutabilné, pretože oprávnený navrhoval zmenu exekútora a žiadal poveriť ďalším vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že tento súdny exekútor bol v minulosti a to v rokoch 2006 až 2007 jeho zamestnancom a samotná táto skutočnosť vylučovala, aby súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý mohol byť poverený vykonaním exekúcie s poukazom na § 30 ods.1 EP, čo nakoniec viedlo k tomu, že Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. III. ÚS 322/2010 z 13.4.2011 konštatoval nezlučiteľnosť činnosti (funkcie) súdneho exekútora s pracovným pomerom u oprávneného a teda skutočnosť, že pokiaľ súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania, tak je to okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods.1 EP, ktorú je v zmysle § 30 ods.3 EP povinný súdny exekútor bezodkladne oznámiť súdu. Uvedený nález Ústavného súdu SR mal za následok, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý do prebiehajúcich exekučných konaní následne formálne posielal oznámenia o týchto skutočnostiach vylučujúcich ho z vykonávania exekúcie, avšak vyjadroval sa v tom smere, že by nemal byť vylúčený z exekučných konaní a poukazyval na rozhodnutia niektorých okresných súdov, avšak napriek tomu súdy následne vydali rozhodnutia, ktorými bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý vylúčený z exekučných konaní a proti týmto rozhodnutiam dokonca podával JUDr. Rudolf Krutý odvolania a zastupovaním poveroval spoločnosť Fridrich Paľko s.r.o., ktorá zároveň zastupovala aj oprávneného. Z uvedených dôvodov teda oprávnený, ktorý vedel o okolnostiach vylučujúcich súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie pre jeho pomer k oprávnenému, nemal logicky podávať návrhy na zmenu exekútora a žiadať, aby vykonaním exekúcie bol poverený JUDr. Rudolf Krutý a pokiaľ tak urobil, tak to bolo v rozpore s ust. § 30 ods.1 EP a o týchto okolnostiach spočiatku súdy nemali vedomosť a preto aj pripúšťali zmenu exekútora. Pokiaľ by si bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 30 ods.3 EP a bezodkladne oznámil súdu, že nemôže vykonávať exekúciu v prospech oprávneného Pohotovosť s.r.o., nakoľko bol prednedávnom jeho zamestnancom, tak zo strany súdu by nebolo vydané rozhodnutie o povolení zmeny exekútora a nemusel vo väčšine prípadov nasledovať taký procesný postup, že súd si najskôr žiadal stanovisko pôvodného súdneho exekútora a až potom vo veci rozhodoval. Oprávnený spoločne so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým

teda svojou úmyselnou nečinnosťou a hromadným podávaním návrhov na zmenu exekútora spôsobili, že súdy rozhodovali o týchto návrhoch až po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty.

V konaní sp.zn.24Er/150/2007 Okresný súd Nitra nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora doručeného mu dňa 14.10.2009 v lehote 30 dní, ale až dňa 23.2.2010, teda na 132. deň po doručení návrhu na zmenu súdneho exekútora na súd, a nie s omeškaním viac ako 138 dní ako uvádzal navrhovateľ v návrhu.

Vzhľadom na hore uvedené nebolo možné dodržanie zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty pre rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Rozhodnutie o zmene súdneho exekútora bolo vydané až po 4 mesiacoch, teda po zákonom stanovenej lehote, bolo síce porušením súdu, ale z objektívnych dôvodov.

Teda súd skonštatoval porušenie práva, ale vzhľadom na všetky uvádzané skutočnosti, ako je dĺžka porušenia, vykonávanie úkonov súdu počas tej doby na zabezpečovanie podkladov pre rozhodnutie, správanie sa navrhovateľa, súd má za to, že konštatovanie takého porušenia je dostatočným zadosťučinením.

Taktiež je potrebné uviesť, že navrhovateľ vystupuje ako podnikateľský subjekt, uzatvára obdobné zmluvy s množstvom dlžníkov - spotrebiteľov. Z činnosti súdu je známe množstvo úverov, ktoré navrhovateľ ako nebankový subjekt poskytuje, výška zmluvných úrokov, pokút. Príjmy navrhovateľa z týchto úverov v porovnaní s občasným neúspechom v rámci bežného podnikateľského rizika nemôžu mať veľký ekonomický dopad na navrhovateľa a jeho ďalšiu existenciu.

Navrhovateľ tak využil zákon, v dôsledku čoho podal množstvo žalôb, pričom súdy na také množstvo nemajú ani materiálne, ani personálne vybavenie.

Súd nezistil, že by v danej exekučnej veci navrhovateľ využil nejaké právne prostriedky do rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora a teda že chcel zvrátiť ten stav, v ktorom pociťoval podľa jeho uvedenia neistotu, frustráciu,...

Toto je tiež jeden z aspektov, na ktorý sa musí brať ohľad.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a predovšetkým na predmet tohto konania, správanie navrhovateľa a postavenie navrhovateľa ako podnikateľského subjektu, ako aj a na závažnosť porušenia súdu, súd v rámci svojej úvahy posúdil, že iba samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Zároveň súd zdôrazňuje, že navrhovateľ ani ničím hodnoverným nepreukázal majetkovú škodu, ani nemajetkovú ujmu.

Tvrdená škoda nemá bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s rozhodnutím exekučného súdu, tvrdenými preťahmi. Navrhovateľ nepreukázal, že bez vydania rozhodnutia exekučného súdu, bez tvrdených preťahov exekučného súdu, by nebolo došlo k vzniku tvrdenej škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom aj na to, že navrhovateľ nepreukázal majetkovú škodu, ako ani príčinnú súvislosť medzi vznikom a výškou škody, súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1 O.s.p., tak že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa §-u 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.